

Magnolii, amândoi

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- În noaptea asta liniștea coboară
În așternutul cald cu flori de mai,
Prin somn întind aripa, într-o doară,
Să te acopăr și să-ți spun mai stai,

Nu-ți scutura sărutul de cerneală
Și nici metafora din poezii,
Mai lasă-mă să dorm într-o petală
O primăvară numai și-o știi

Că ne hrănim cu-aceeași sevă dulce
Din edenul poetic amândoi,
Iar când tăcerea o să ne usuce
Vom înflori magnolii înapoi.

- E clipa mea rotundă, efemeră
Și totuși pe nimic n-aș vrea s-o schimb,
Alege-mi tu, de poți, o emisferă
Să locuiesc acolo, să mă plimb

Prin visul tău în fiecare noapte,
Să fim complicii timpului prezent,
Când ancorăm pe-o stea la miazănoapte
Să-mi intri-n vene ca un afluent

Nestăvilit de malurile-abrupte
Ale-ndoii, 'ntotdeauna noi
Vom aduna sub ploi silabe rupte
Să le unim în viața de apoi.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif